Redacțiunea, Administrațiunea și Tipografia:
BRAȘOVU, piața mare Nr. 22.
Scrisori nefrancate nu se primescu. Manuscripte nu se retrimitu!
Birourile de anunciuri:
Brașovu, piața mare Nr. 22.
Inserate mai primescu în Viena: Rudolf Mosse, Haasenstein & Vogler (Otto Maass), Heinrich Schalek, Alois Herndl, M. Dukes, A. Oppelik, J. Danneberg; în Budapesta: A. V. Goldberger, Anton Mezei, Eckstein Bernat; în Frankfurt: G. L. Daube; în Hamburg: A. Steiner.
Prețulŭ insertiunilorŭ: o seria garmondŭ pe o colónă 6 cr. și 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicărĭ mai dese după tarifă și învoielă.
Reclame pe pagina III-a o seria 10 cr. v. a. seu 30 banĭ.

# GAZETA TRANSILVANIEI.

ANULŬ LI.

„Gazeta“ iese în fie-care di.
Abonamente pentru Austro-Ungaria
Pe unu anu 12 fl., pe șese lunĭ 6 fl., pe treĭ lunĭ 3 fl.
Pentru România și străinătate:
Pe unu anu 40 francĭ, pe șése lunĭ 20 francĭ, pe treĭ lunĭ 10 francĭ.
Se prenumeră la tóte oficiele postale din întru și din afară și la dd. colectorĭ.
Abonamentulŭ pentru Brașovŭ:
la administrațiune, piața mare Nr. 22, etagiulu I.: pe unu anŭ 10 fl., pe șese lunĭ 5 fl., pe treĭ lunĭ 2 fl. 50 cr. Cu dusulŭ în casă: Pe unu anŭ 12 fl., pe șese lunĭ 6 fl., pe treĭ lunĭ 3 fl. Unŭ esemplarŭ 5 cr. v. a. seu 15 banĭ.
Atâtu abonamentele câtŭ și insertiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 98. Brașovŭ, Mercurĭ, 4 (16) Maiu 1888.

Brașovŭ, 3 Maiu st. v. 1888.

Astădĭ serbămŭ amintirea memorabilei adunărĭ naționale dela 3 (15) Maiu 1848.

Amŭ disŭ întotdeuna, că putemŭ fi mândri de marea victoria morală, ce a dobêndit'o atuncĭ spiritulŭ nostru naționalŭ.

Acesta a fostŭ spiritulŭ timpului.

Și pentru ca sê'lŭ scimŭ apreția în deplina sa valóre vomŭ recapitula ceea ce amŭ scrisŭ înainte cu câțĭva anĭ despre puternicul spiritŭ, care a mutatŭ brânca ceasornicului desvoltării nóstre naționale românescĭ cu-o sută de anĭ înainte.

Spiritulŭ timpului a grăitŭ în marea adunare națională de pe Câmpulŭ Libertății la 3 (15) Maiu 1848. Acestŭ spiritŭ a deșteptatŭ cu puternica-i voce și pe Românŭ din somnulŭ celŭ de mórte, elŭ a aprinsŭ făclia libertății și a renascerei naționale în calea lui.

Eroii libertății române au ținutŭ susŭ făclia, ce a luminatŭ în acea mare di pentru poporulŭ românŭ, dér nu ei au aprins'o, ci acea mare putere despre care dice Kossuth, că este productulŭ necesităților și alŭ faptelorŭ ce se grămădescŭ una peste alta în cursulŭ veacurilorŭ.

Câte pécate, câte nedreptățĭ, câte prigonirĭ, câte batjocurĭ și umilirĭ, câtă urgiă nu s'au fostŭ grămăditŭ la 1848!

Și totușĭ ce măréță privelisce a oferitŭ adunarea românéscă dela 3 (15) Maiu. Ce însuflețire, curată, nobilă și mărinimósă a domnitŭ intr'ensa!

In locŭ de a se gândi la rêsbunare pentru impilările seculare poporulŭ românŭ adunatŭ pe Câmpulŭ libertății a întîmpinatŭ pe asupritorii sêi cu iertare și le-a întinsŭ mâna spre împăcare; elŭ a declaratŭ înaintea țérii și a lumei, că voiesce sê trăiéscă în pace și în bună înțelegere cu popórele conlocuitóre, că recunósce și că va respecta în vecĭ drepturile lor și ceea ce pretinde pentru sine, uitândŭ negrulŭ trecutŭ, este sê i se recunoscă și se i se respecteze drepturile, ce i se cuvinŭ, în aceeașĭ mêsurŭ ca și celorlalțĭ.

Intr'adevêrŭ la 3 (15) Maiu a grăitŭ pe câmpulŭ Blașului spiritulŭ timpului neturburatŭ de patimă, acelŭ grandiosu spiritŭ, care prepară cu magică putere înfrățirea popórelorŭ prin cultură și libertate, spiritulŭ dreptății și alŭ progresului omenirei. La 3 (15) Maiu 1848 Românii n'au reclamatŭ libertatea numai pentru ei, ci au reclamat'o pentru țéră, pentru tóte popórele ei, au pretinsŭ pentru toțĭ dreptate și numai dreptate, fără de care nu póte fi progresŭ adevêratŭ și nu póte înflori nicĭ o țéră din lume.

Sê fimŭ dér mândri de diua de 3 (15) Maiu, căcĭ stegulŭ ce s'a desfășuratŭ la 1848 pe Câmpulŭ Libertății e stegulŭ progresului și alŭ civilisațiunei, este drapelulŭ sfântŭ alŭ drepturilorŭ omenirei, alŭ aspirațiunilorŭ ei mărețe spre cultură și libertate, este flamura binecuvêntată a iubirei și a bunei înțelegerĭ între popóre!

Putemŭ se fimŭ mândri de adunarea națională dela 3 (15) Maiu 1848 în deosebĭ pentru spiritulŭ de adevĕrată înfrățire și concordia, ce l'a propagatŭ ea între fii națiunei române.

Amŭ trebuitŭ se facemŭ în dilele nóstre trista esperiență, că mulțĭ dintre noi pĕcătuescŭ greu în contra acestui spiritŭ de unire frățéscă, căruia avemŭ sĕ-i datorimŭ tóte succesele nóstre de până acuma pe terêmulŭ progresului naționalŭ și fără de care amŭ fi o massă brută, buna numai de a servi ca materialŭ pentru scopurile adversarilorŭ.

Idea solidarității strînse dintre fii poporului nostru, este sórele, la radele căruia trebuie sê se încăldéscă adĭ inima fie-cărui Românŭ. Nu certele, nu vrajba dintre frațĭ ne vorŭ duce vreodată la țîntă, ci numai legătura iubirei împrumutate dintre noi póte sê aducă fructele dorite. A combate pe cei ce prin purtarea și faptele lorŭ neromânescĭ conturbă acésta sfântă armonia dintre frațĭ, este o datoriă națională, a căuta însĕ cérta cu luminarea și a produce astfelŭ neînțelegere și turburare în sînulŭ poporului, este unŭ pecatŭ naționalŭ ce nu se póte ierta.

Cu ocasiunea sêrbătorei de adĭ nu putemŭ sê dămŭ unŭ sfatŭ mai bunŭ frațilorŭ noștri, decâtŭ că orice pasŭ ar întreprinde ei sĕ nu uite nicĭ unŭ momentŭ că prima și cea mai principală condițiune a progresului nostru pe ori ce terêmŭ, este păzirea cu sânțeniă a drapelului solidarității nóstre, este unirea și buna înțelegere între frațĭ!

## Rusia și România.

Organulŭ diplomației rusescĭ „Nord“ din Bruxela scrie în revista politică dela 12 Maiu, că opiniunea publică în Bucurescĭ e neliniștită prin sgomotulŭ, că unele personalitățĭ ce se află la putere ar fi aderenți ai unei anexărĭ a României la Austro-Ungaria, pentru ca astfelŭ sĕ formeze cu frații lorŭ de sânge din Bucovina și din Ardealŭ unŭ întregŭ în monarchia habsburgică, cam ca Ungaria.

„Nord“ e de părere, că tocmai findcă a cunoscutŭ realitatea acelui sgomotŭ, în numerulu seu din urmă a arătatŭ, cum că Rusia n'ar avea nicĭ unu interesŭ a sdruncina tronulŭ Regelui Carolŭ, deórece acésta ar înlesni esecutarea planului României. Fóia oficială rusescă recunosce espresŭ, că nu e vorba de unŭ complotu ce se pregătesce orĭ e pe cale d'a se esecuta, ci de o doctrină și de o tendință, care deocamdată aparține numai terêmului academicŭ. Intrégă concepțiunea e copilărescă și naivă; der decă ar fi sĕ se esecute în contra oricărei probabilitățĭ, atuncĭ ea ar avé în contra ei nu numai marea maioritate în România, ci și pe mai multe marĭ puterĭ, în primulŭ locŭ pe Rusia, care nu vré sĕ scie de o întindere a granițelorŭ austro-ungare până a plesni și nu va concede, ca Austro-Ungaria se absórbă pe rêndŭ tóte poporațiunile Peninsulei balcanice, ca apoi sĕ móră de-o indigestiune.

De altmintrelea atâtŭ Germanii austriacĭ câtŭ și Ungurii se vorŭ ridica în două picióre, ca se-și mântuiască individualitățile lorŭ naționale de naufragiu; celorŭ dintêiu totŭ le rĕmâne a se alătura la marea Germaniă, Ungurii însĕ, ca heloțĭ etnograficĭ, suntŭ în periculŭ d'a se îneca în valurile române orĭ slave.

E de ajunsŭ, opinéscă în fine „Nord“, ca sĕ fiă adusŭ la lumină acestŭ bizarŭ proiectŭ, pentru ca sĕ fiă spulberatŭ ca o beșică de săpunŭ.

## SCIRILE DILEI.

Aflămŭ că lucrarea etnografică a d-lorŭ Teofilŭ *Frâncu* și George *Candrea*, *„Moții“*, pe care am anunțat'o cetitorilorŭ noștri, *a fostŭ* oprită a întra în Ardealŭ.

Nu cumva fiindŭ că conține unŭ tablou, care represintă pe Iancu călare înaintea oștirilorŭ sale. Căcĭ astfeliu e o lucrare curată etnografică literară! Adevĕru a grăitŭ ministrulŭ Trefort. Nu esistă libertate spirituală la noi, [adecă în Ungaria].

***

E transferatŭ la cererea propria sublocotenentulŭ Ilie *Ciugudianŭ* dela regimentulŭ tirolezŭ de vênătorĭ la reg. 64 de inf.

***

Pe teritoriulŭ comitatului *Clușiu* s'au începutŭ deja *inscrierile alegĕtorilorŭ* pentru viitórele alegerĭ de deputațĭ dietalĭ. In scopulŭ acesta s'a alesŭ pentru fiă-care cercŭ electoralŭ câte-o comisiune constătătóre din unŭ președinte și doi membri, însărcinațĭ fiindu cu înscrierea alegĕtorilorŭ. Observămŭ, că în cele 9 comisiunĭ constătătóre din 27 membri, abia se află 2 Românĭ. Totodată comitetulŭ centralŭ a atrasŭ atențiunea diferitelorŭ comisiunĭ asupra împrejurărei, că după fumurĭ numai acela póte fi ales, care este și alegetorŭ. Reamintimŭ cetitorilorŭ noștri, că acestŭ comitatŭ are 240,000 de locuitorĭ dintre carĭ 9 părțĭ, va se dică vr'o 200,000, suntŭ Românĭ, er restulŭ Maghiarĭ. Evrei, Armenĭ etc. Alegĕtorĭ se află cu totulŭ numai vre-o 3652, dintre carĭ 1282 suntŭ nemeșĭ, va se dică Maghiarĭ și Maghiaronĭ, 887 aristocrațĭ, adecă érășĭ Maghiarĭ, 326 arêndatorĭ, va sĕ dică Evrei și Armenĭ, carĭ érășĭ suntŭ „Maghiarĭ“. Peste totŭ rĕmâne numerulŭ de 183 alegĕtorĭ, carĭ suntŭ după censulŭ de pămêntŭ și casă și între carĭ maioritatea este a Românilorŭ. Vorŭ fi avêndŭ adecă 200,000 de Românĭ vre-o 200 de alegĕtorĭ, în timp ce pentru restulŭ locuitorilorŭ neromânĭ, de vre-o 40,000, rĕmânŭ cam peste 3000 de alegĕtorĭ.

Strasnicŭ constituționalismŭ.

***

Cetimŭ în „Foia Diecesană“ din Caransebeșŭ: In congregațiunea Comitatului Timișŭ ținută în 8 Mai căl. n. Ilustritatea Sa d-lŭ comite supremŭ Sig. Ormos a comunicatŭ cu graiu viu mĕsurile, ce le-a luatŭ și eventualŭ le va mai lua Consistoriulŭ diecesei Caransebeșului în calea religiósă și morală pentru întroducerea de stărĭ normale în nefericita comună Coșteiulŭ de lângă Verșețŭ. Descoperirile Ilustrității Sale au fostŭ întêmpinate cu vii aclamărĭ din partea membrilorŭ congregațiunei. O fóie germană din Timișóra enumĕră între mĕsurile morale luânde spre liniscirea definitivă a comunei și *„afurisania“*, interdicțiunea bisericéscă. De o asemenea mĕsură medievală n'a fostŭ și nu va fi nicĭ când vorba la Consistoriulŭ nostru.“

***

*Pentru înlesnirea procurărei de mașinĭ pentru economiă* se împartŭ din partea comitatului Sibiiu subvențiunĭ în sumă totală de 300 fl. v. a. tuturorŭ asociațiunilorŭ și reuniunilorŭ economice de pe teritoriulŭ acelui comitatŭ. Suplicile, în carĭ are a se indica feliulŭ de mașină seu mașinĭ, pentru carĭ reuniunea cere ajutorŭ, suma ajutorului, numĕrulŭ membrilorŭ reuniunii, averea în banĭ, precum și scopurile și întreprinderile în parte ajunse seu ce le are în vedere reuniunea, și ordinațiunea ministerială, prin care s'au aprobatŭ statutele reuniunii sĕ se adreseze comisiunei economice a acelui comitatŭ până la 20 Iuliu n. 1888. Reuniunile agricole, carĭ cerŭ ajutorŭ, au a aclude și statutele lor în unŭ esemplarŭ.

***

In adunarea comitetului administrativŭ a comitatului *Mureșŭ-Turda*, ținută la 8 Maiu n. c., s'a respinsŭ recursulŭ de nulitate alŭ locuitorilorŭ din comuna Săbadulŭ de Câmpiă contra alegerei de primarŭ a evreului Izsak Samuel. Ca motivŭ alŭ cererei de nulitate se dice că s'a adusŭ împrejurarea, că fiindŭ comuna Săbadŭ curatŭ românéscă, nu póte suferi ca primarulŭ ei sĕ fiă unŭ Evreu.

Se putea altfelŭ în acestŭ timpŭ de constituționalismŭ jidano-ungurescŭ?

***

„Pester Lloyd“ scrie: *„Multora dintre Ceangăii repatriațĭ nu le place Canaanulŭ ungurescŭ.* Ei emigréză în cete din țera făgăduinței, în care i-au adusŭ, érășĭ înderĕtŭ la ólele de carne — nu, la masa de postŭ a Bucovinei, căcĭ ei îșĭ închipuescŭ celŭ puținŭ, că acolo li-a mersŭ mai bine. Așa a fostŭ vĕdută în Seghedinŭ o astfelŭ de grupă de Ceangăi, carĭ reemigréză. Unŭ bărbatu înaltŭ și voinicŭ, anume Neculae Czorbanŭ, conducea pe bieții ómenĭ, carĭ cerșiau pe unde ajungeau. Conducĕtorulŭ lorŭ istorisea fiecăruia, că colonia lorŭ de până acum Szekelykeve, a fostŭ distrusă de potopŭ și acum suntŭ nevoițĭ sĕ se'ntórcă în patria lorŭ de mai nainte.“

Decă sêrmanii Ceangăi preferă „masa de postŭ“ a Bucovinei, în loculŭ „Canaanului ungurescŭ“, cum dice fóia jidovéscă, îșĭ póte 'nchipui omulŭ ce miseriă au adusŭ acești nenorocițĭ în Ungaria.

## Unŭ rĕspunsŭ diarului „Kolozsvar“.

*De pe malulŭ Visei*, 12 Maiu 1888.

Cei, carĭ și adĭ simtŭ fericirea și mângâierea lorŭ sufletéscă în a'șĭ căuta hrană pentru inimă și sufletŭ în legile „compilatae și approbatae“, despre carĭ dice Românulŭ: „compilata a spêndurată pe tata“, nu vorŭ scrie nicĭ-odată despre preoții românĭ, despre clerulŭ românŭ, despre biserica română și instituțiunile ei altfelŭ ca „Kolozsvar“. Celŭ ce a avutŭ paciență dintre preoții românĭ a percurge articulii din „Kolozsvar“, referitorĭ la preoții românĭ, orĭ câtŭ de puținŭ ar cunósce trecutulŭ tristŭ alŭ legilorŭ verböcziane, acela îndată a

putută vedé, „cum respiră în tótă splendórea „cultura" inimei și a spiritului ce și-a dobândit'o autorulŭ articuliloru, cetindŭ acele nefericite legĭ și gândindu-se la modulŭ cum s'ar puté readuce în viĕță. Dĕu „Kolozsvar" nu e de invidiată pentru cultura și civilisațiunea lui, ci de compătimitŭ. Inimĭ române, ca sĕ primescă acéstă cultură, n'are la ce căuta, dimpotrivă ne va fi mai ușorŭ a dovedi stările semi-barbare în carĭ ne țină și adĭ și pe carĭ voescŭ sĕ ni-le impună și pe viitorŭ.

Décă pentru cei dela „Kolozsvar" Verbóczi a ajunsŭ a fi „Acathistulŭ", cartea de rugăciune, atuncĭ eu unulŭ ferbinte dorescŭ diaristilorŭ românĭ, ca bunulŭ Dumnedeu sĕ-i férescă de așa ceva.

Pentru ce suntŭ preoții românĭ „inculțĭ, semi-barbarĭ, agitatorĭ"? Pentru-că nu suntŭ aderenții ideilorŭ șoviniste și kulturegyletiste maghiare, pentru-că nu se îmbracă în atila, nu pórtă cisme cu pintenĭ și ciardaskalap, pentru că își iubescŭ limba maternă, țină și păstrézá cu sânțenia credința și obiceiurile strămosescĭ, pentru-că preferă cultura română celei maghiare, pentru-că își iubescŭ poporulŭ și lucră din rĕsputerĭ la deșteptarea și cultivarea lui. Sĕ ne închipuimŭ unŭ momentŭ pe unŭ preotŭ românŭ în mijloculŭ poporenilorŭ sĕi îmbrăcatŭ în costumulŭ naționalŭ ungurescŭ vorbindŭ unguresce, óre înfățișarea lui ce i-ar puté revoca poporului în minte? Pe unŭ cutare sĕu cutare „domnŭ" diregĕtorŭ din timpulŭ trecutŭ, despre care, décă ai audi povestindu-se cele ce le-au suferitŭ bĕtrânii sĕu părinții noștri, ai fi doritŭ ca mai bine sĕ te înghiță pămentulŭ de viu, decâtŭ sĕ ajungĭ în astfelŭ de posițiă, sĕu asemĕnare.

Datorința morală le impune preoțilorŭ a protesta din tóte puterile contra calumniilorŭ și în numele clerului tĕnĕrŭ, chiămatŭ a îmbrățișa statulŭ sântŭ alŭ preoției, căcĭ clerulŭ românŭ posede adĭ o cultură, ca oricare altŭ clerŭ din patriă.

Pe „Kolozsvar" îlŭ mai dóre și împrejurarea, că preotulŭ românŭ își petrece viĕța sa în mijloculŭ poporului luândŭ parte la tóte suferințele și bucuriile sale; îlŭ ninge, plouă, bate vênturĭ recĭ, sufere îngheturĭ și căldură, fóme și sete, ca și unŭ plugarŭ de rĕndŭ, și rĕsplata sarcinelorŭ și suferințelorŭ comune este prelinistirea consciinței sale, alipirea poporului de preotulŭ sĕu, armonia deplină. Precum în cele sufletescĭ preotulŭ vine a-lŭ mângâia pe celŭ ce sufere, tocmai așa și în cele economice preotulŭ îi dă esemplu, ca sĕ-șĭ câștige pânea de tóte dilele în modŭ cinstitŭ prin munca onestă. Sĕ se rușinede dér preotulŭ românŭ de acéstă ocupațiune, când vede și simte, că e vorba de bunăstarea poporului, ca sĕ se pótă susține, ca sĕ facă față dărilorŭ celorŭ marĭ și altorŭ greutățĭ publice ne mai suportabile, fără ca elŭ sĕ fiă rebonificatŭ pe vre-o cale?

Chiar și în cele justițiare și administrative preotulŭ i vine poporului în ajutorŭ. Se amintescŭ lui „Kolozsvar" unŭ casŭ, ca sĕ se convingă și sĕ vĕdă că pretinsa *„egală îndreptățire"* a poporului românŭ e *unŭ neadevĕrŭ, o minciună golă* și că poporulŭ o vede elŭ însușĭ cu ochii. Unŭ economŭ a avutŭ se fiă esecutatŭ, dér i se pune condițiunea ca sĕ depună jurămentŭ, la casŭ când se scie nedreptŭ în timpulŭ determinatŭ. *Tóte hârtiele i se trimitŭ în limba maghiară.* Acéstă limbă respectivulŭ *nu-o cunósce. Cine sĕ-i spună ce este scrisŭ?* Se alerge acum din comună în comună până ce va afla unŭ sufletŭ magiarŭ, care sĕ i-o tălmăcescă, seu se mérgă la unŭ advocatŭ și apoi de unde sĕ-i plătéscă? Trece timpulŭ recursului pentru depunerea jurămêntului și numai după aceea află omulŭ nostru cuprinsulŭ hârtiilorŭ. Ce se întêmplă acum? Doi preoțĭ depunŭ jurămêntulŭ, că respectivulŭ economŭ nu cunósce limba maghiară și 'lŭ scapă astfelŭ cu greu pe bietulŭ omŭ de esecuțiune.

Cine agitéză dér „Kolozsvare"? Cine împle inima poporului de amărăciune, nemulțămire și mâhnire? Cine-i causéză spese zadarnice?

Sistemulŭ de guvernare, care așa scie multumi interesele celorŭ 3 milióne de Românĭ dreptĭ și lealĭ cetățenĭ!

Câte nu se întêmplă de acestea cu bietulŭ poporŭ! Cine agitéză dér „Kolozsvare"? Preotulŭ? Cine i sdruncină sănĕtatea? Biserica cu posturile?

Nu, domnule, sĕrácia și miseria la care e redusŭ!

Cine'lŭ face de 'șĭ părăsesce vatra părintéscă? Postulŭ?

Bancheturile domnescĭ, dările cele marĭ, greutățile ne mai suportabilĭ, pe carĭ de ar posti anulŭ întregŭ nu mai are de unde le plăti!

....Pe lângă suferințele comune mai e și raportulŭ de consangenitate și afinitate între preotŭ și poporenii sĕi. Cui îi vorŭ spune poporenii năcasurile și schingiuirile lorŭ? De sigurŭ nu lui „Kolozsvar," ci aceluia, pe care îlŭ dóre care'i doresce binele din sufletŭ curatŭ. Ér pe aceștia de ar ține bancheturile Kulturegyletistice cu miile de anĭ nu-i vei maghiarisa, nu pentrucă nu e firea și inima Românului pentru așa ceva aplicată.

Fii încredințatŭ „Kolozsvare" că prin articulĭ ca cei scrișĭ la adresa preoțilorŭ românĭ, nicĭ odată nu-'lŭ vei separa pe preotŭ de conaționalii sĕi, și nicĭ pe aceștia de preotulŭ lorŭ, ci vei esopera alipirea și mai mare a poporului de preotulŭ sĕu, în sufletulŭ căruia mereu rĕsună și trebue sĕ rĕsune cuvintele profetului: frânge celui flămândŭ pânea ta, și pe cei sĕracĭ fără casă bagă-i în casa ta: de vedĭ pe celŭ golŭ îmbracă-'lŭ și nu trece cu vederea pe cei ce suntŭ din sînulŭ poporului tĕu!

*Unŭ candidatŭ de preoțiă.*

## Din representanța comunală.

Mercurĭ în sĕptĕmâna trecută representanța orășenéscă a ținutŭ ședință. Intre alte comunicărĭ amintimŭ aceea, că conclusulŭ representanței prin care se refusă redactorului foii unguresci din locŭ Josef Szterenyi (Stern) d'a fi admisŭ ca cetățénŭ alŭ comunei Brașovŭ din causă că nu are îndestulitóre mijlóce de subsistență, a fostŭ aprobatŭ de ministerulŭ de interne.

Iosef Filtsch interpeléză pe președintele asupra stadiului în care se află esecutarea nouĕlorŭ numirĭ ale stradelorŭ. — Președintele rĕspunde, că comisiunea alésă pentru stabilirea numelorŭ românescĭ și unguresci 'și-a terminată de curêndŭ lucrările și pașii ulteriorĭ suntŭ în cursŭ.

Ionŭ Lengĕrŭ interpeléză pe președintele asupra stadiului în care se află afacerea hotărîtei mutărĭ a „monumentului bartesianŭ" din piĕță. — Președintele dice că va rĕspunde în viitórea ședință cu actele în mână.

Karl Fabritius interpeléză pe președintele, décă adevĕrată e scirea, că ministerulŭ a datŭ spitalului civilŭ de aci dreptulŭ publicitații și décă adevĕratŭ e, fácutu-s'au pașii necesarĭ ca la 1 Iulie se între în vigóre statutulŭ. — Președintele rĕspunde, că scirea e adevĕrată și că afacerea se va aduce la timpŭ înaintea representanței.

In afacerea construirei căii ferate Zĕrnescĭ-Brașovŭ-Sepsi-Sângeorgiu, Magistratulŭ propune: 1. Representanța sĕ se declare învoită cu modificarea traseului (ca adecă se nu trécă pe la Dĕrste și Prejmer, ci directŭ spre Sepsi-Sângeorgiu pe la Hermannŭ, rĕmânêndŭ ca pe la Dĕrste și până la Tĕrlungenĭ sĕ se construéscă tramvaiu cu vaporŭ); 2. Pentru acoperirea sumei de 80,000 fl. semnată pentru acțiile de capitalŭ sĕ se facă unŭ împrumutŭ; 3. Sĕ se primescă oferta băncii comerciale din Pesta (d'a da banĭ cu $4\frac{1}{2}$ % și d'a emite obligațiunile cu cursulŭ de 96 fl.

Comisiunea permanentă susține propunerea magistratului cu modificarea, ca magistratulŭ sĕ fiă avisatŭ și împuternicitŭ a face împrumutulŭ în condițiunĭ celŭ puținŭ așa de favorabile cum s'au pusŭ de banca comercială, ori dela acesta orĭ dela altă bancă. — Acéstă propunere s'a primitŭ.

Propunerea d'a se procura o cumpănă centimală pentru tĕrgulŭ de vite în prețŭ de 700 fl. (cu cheltuelile de aședare 973 fl. 56 cr.) și magistratulŭ d'a veni c'unŭ proiectŭ spre a se lua o taxă pentru folosirea cumpenei se primesce.

Propunerea d'a se procura unŭ aparatŭ desinfectatorŭ se primesce, permițêndu-se și particularilorŭ d'a se folosi de elŭ, cei sĕracĭ fără plată, cei cu mijlóce plătindŭ o taxă după deciderea magistratului.

La propunerea lui Iosif Pușcarŭ, s'a amânatŭ ședința cu considerare la sĕrbătorile Pascilorŭ românescĭ.

## Literatură.

A apărutŭ de sub presă o nouă edițiune a scrierei D-lui Colonelŭ în reserva armatei române *T. C. Văcărescu* intitulata: **Luptele Românilorŭ în resbelulŭ din 1877—78.**

Acéstă însemnată operă, care s'a tradusŭ și în limbĭ streine, a avutŭ primirea cea mai distinsă în cercurile militare și literare. Academia Română a premiat'o cu premiulŭ „Heliade Rădulescu" și prima edițiune a fostŭ în curêndŭ petrecută. Editorii F. Göbl fii, tipografĭ în Bucurescĭ, dorindŭ a face acéstă importantă scriere câtŭ mai multŭ accesibilă tuturorŭ, au intreprinsŭ o nouă edițiune populară în formatulŭ edițiunei academice a Istoriei lui Mihaiu Vitézulŭ de N. Bălcescu; ér costulŭ ambelorŭ volume ale scrierei D-lui Colonelŭ T. C. Văcărescu, într'unite într'unŭ singurŭ volumŭ cu portretulŭ Comandantului supremŭ alŭ oștirilorŭ românescĭ, M. S. Regelui, și cu planurile Bulgariei rĕsăritene, ale posițiunilorŭ Plevnei, Vidinului și Calafatului, costă numai 4 lei [2 fl.] plus porto 50 banĭ. Acéstă nouă edițiune este însoțită și de unŭ Indice în care se menționézá faptele la carĭ au luatŭ parte fiecare regimentŭ, astfelŭ că póte servi la istoriculŭ corpurilorŭ armatei române, și cuprinde numele tuturorŭ D-lorŭ oficerĭ, carĭ s'au distinsŭ, carĭ au fostŭ rănițĭ și au cădutŭ pe câmpulŭ de onóre.

## Industria de casă.

(Urmare.)

### II. Partea economică.

*a) Percepțiunĭ.*

Pentru acoperirea cheltuielelorŭ împreunate cu aceste cursurĭ am primitŭ dela On. Epitropiă a bisericii s-tului Nicolae, pe lângă chitanță, conformŭ hotărîrei Onoratului Sinodŭ parochialŭ alŭ aceleiașĭ biserici din a. tr. suma de fl. v. a. 100, la care se mai adaogŭ 15 cr. intratĭ dintr'altă parte.

*b) Erogate.*

Cheltuielele se specifică în următórele grupe:

| | | | |
|---|---|---|---|
| 1) | Pentru modele | fl. | 2.02 |
| 2) | „ serviciu | fl. | —.87 |

---

FOILETONULŬ „GAZ. TRANS."

10

### Din viĕța și scrierile lui

# Nicolau Lenau.

După isvóre străine.

VII.

Tóte scirile ce Lenau i-le trimise Sofiei despre Carolina, „că e o femeă admirabilă, că numai la sicriulŭ maicei sale a mai tremuratŭ elŭ ca în séra aceea, când a audit'o cântând în „Belizar" ș. a., Sofia le primi cu o bucuriă aparentă și'i scrise poetului, că nu peste multŭ va simți și elŭ câtŭ de bine îi priesce viĕța. La acestea Lenau îi rĕspunse: „Cum înțelegĭ acésta? *Eu nu mĕ țină între poeții fericițĭ,* carĭ sêmtŭ în ei și în poesiile lorŭ bucuriă. Adeseorĭ lucrările mele au fostŭ poreclite: *platitudinĭ.* Din asta celŭ multŭ atâta e dreptŭ, că eu lucru ca și sculptorulŭ, eu însu-mĭ mĕ sdrobescŭ, ca sculptorulŭ forma, pentru ca ideea și gândulŭ lui cu atâtŭ mai bine sĕ apară. Și póte numai aceea și este bunŭ în poesia mea că adecă: eu pe mine mĕ aducŭ jertfă....

Pe timpulŭ acesta Carolina petrecea în Dresda, unde jucă cu mare succesŭ. Reîntorcêndu-se în Linz, hotărî se se restaureze și aicĭ se întélni cu Lenau. Acum vorbiră seriosŭ despre căsĕtoriă. Lenau însĕ se hotărî sĕ o ia numai când ea își va părăsi cariera și elŭ va regula proprietatea sa, care era arêndată încă pe 19 lunĭ. Carolina se pricepŭ fórte bine cum sĕ lingușéscă pe Lenau. Când acesta pășì în casa ei, ea îngenunchiă înaintea lui, îi depuse la picióre cele două cununĭ ce le primì în Dresda în semnŭ de ovațiune dela Tieck și Schröder. Lenau însĕ s'a convinsŭ, că acéstă femeiă nu e pentru elŭ; dér cu tóte acestea se ocupa seriosŭ cu gândulŭ căsĕtoriei și comunică lucrulŭ și cumnatului sĕu, care departe de a se opune cugeta, că Lenau décă va contrage o căsĕtoriă fericită cu Carolina, se va simți mai bine.

Relațiunile între ei ținură aprópe unŭ anŭ. In 15 Iuliu 1840 Lenau a plecatŭ din Stuttgart dreptŭ spre Ischl ca acolo sĕ întâlnéscă pe Carolina, dér cu scopulŭ de a'i cere epistolele înderĕtŭ. Ințelese adecă, că artista se pregătea sĕ mérgă spre Italia și decĭ nu voia cu nicĭ unŭ prețŭ ca epistolele lui sĕ le mai arate ca și altora. Tótă afacerea îi succese mai bine decum spera elŭ. La începutŭ Carolina nu se învoia, dér Lenau insistândŭ mereu îi succese a o îndupleca sĕ i-le predea. Când avù epistolele în mână, Lenau se despărți de ea ca prietinii cei mai bunĭ.

In 10 Augustŭ se reîntórse din Ischl în Stuttgart, unde plănui a doua ediță a lui „Faust" și rĕmase aicĭ până la finea lui Septemvre, după ce merse în Viena, unde Sofia se afla la cumnatulŭ sĕu.

Lenau se bolnăvea desŭ, și mai desŭ îlŭ cuprindea tristeța. Lucra cu multă diligință dedicându-se cu deosebire cultului musicei. Și-a luatŭ chiar și unŭ profesorŭ de musică. In decursulŭ morbului îlŭ cuprindea gândurĭ urîte și negre pe carĭ abia era în stare sĕ le depărteze. Deodată cu primăvéra se simți mai bine. Lenau avea o deosebită finețǎ și gustŭ când era vorba de nutremêntulŭ vieții. Dintre țigărĭ alegea pe cele mai fine. Iubia comoditatea în decursulŭ călĕtoriilorŭ, făcea adeseorĭ pause marĭ, calabalîculŭ sĕu era totdéuna mare. Așa, când plecă din Viena numai pe câteva sĕptĕmânĭ la Stuttgart, bagagiulŭ sĕu consta din 21 de pachetutĭ: lădĭ pline cu cărțĭ, diferite cutii, bastóne, ploare (corturĭ), cu unŭ cuvêntŭ totŭ ceea ce avea acasă mobilŭ, le ducea orĭ unde cu elŭ pe drumŭ.

Calea spre Sttutgart o făcù în Aprilie 1841, dér abia ajunse acolo și se bolnăvi, silitŭ fiindŭ sĕ pădéscă odaia și patulŭ. Elŭ cu tóte acestea nu'șĭ perdù presența de spiritŭ: se ocupa cu scriitorii latinĭ din evulŭ mediu și corĕspundea regulată cu Sofia, căreia îi trimetea scirile cele mai próspete despre schimbarea în mai bine sĕu în mai rĕu a bólei. Inainte de Maiu scăpă aprópe cu totulŭ de bólă, dér pe lângă tóte acestea elŭ nu'șĭ părăsi odaia, și tótă societatea în mijloculŭ căreia petrecea era numai familia Reinbeck.

In fine pe la mijloculŭ lunei Iuniu plecă spre Ischl, unde spera sĕ afle pe Sofia. Rĕmase acolo aprópe trei sĕptĕmânĭ în care timpŭ făcea dese escursiunĭ prin locurile mărețe ale Alpilorŭ, fără însĕ de a'șĭ puté procura vioiciunea sperată, ce altă dată o afla totdéuna prin aceste regiunĭ. In Septemvre pe neașteptate dispărù din Ischl ca sĕ'șĭ ia drum-

| | | | |
|---|---|---|---|
| 3 | „ | unelte și alte recuisite | fl. 25.64 |
| 4 | „ | material de lucratŭ | fl. 39.17 |
| 5 | „ | premii | fl. 1.08 |
| | | La olaltă | fl. 68.78 |

Din percepțiunile în sumă de fl. 100.15
subtrăgêndu se erogatele în
sumă de fl. 68.78
resultă unŭ plusŭ în percepțĭ de fl. 31.37

Din acéstă sumă se vorŭ acoperi cheltuielile obveniente până la încheierea cursului presentu. Socotéla asupra acestora o voi da la finea acestui cursŭ.

Pentru percepțiunĭ și erogate s'a purtatŭ o condică specială.

### III. Propuneri.

După constatările celorŭ mai celebri bărbațĭ de șcólă ai secului present instrucțiunea școlară, așa precum a fostŭ ea întocmită până acuma, este atâtŭ de mancă, încâtŭ abia se póte dice pedagogică. Acéstă mancitate îmĭ permitŭ a o espune aici pe scurtŭ în următórele:

Omulŭ constă din trupŭ și din sufletŭ. Atâtŭ trupulŭ câtŭ și sufletulŭ îșĭ are instrumentele resp. facultățile și lucrările sale. Cultura completă a omului constă în cultivarea puterilorŭ trupescĭ ca și a celorŭ sufletescĭ de o potrivă, pentrucă nedespărțită este legătura între ele. Corpulŭ este organulŭ sufletului, precum și sufletulŭ conducetorulŭ trupului.

Scola, după întocmirile ei de adi, îngrijesce numai de desvoltarea și îmbogățirea facultățilorŭ sufletescĭ prin felurite cunoscințe aparțĕnetóre sciinței.

Corpulŭ se cultivă numai într'atâta ca nu cumva lăngedindŭ elŭ, se transmită debilitarea sa și asupra spiritului. [Se înțelege g i m n a s t i c a].

Acésta înse nu e suficientŭ. Omulŭ are nu numai trebuințe spirituale ci și corporale, elŭ e necesitatŭ a lucra nu numai cu puterile spiritualĭ ci și cu cele corporalĭ, ba acestea constitue pentru viața sa cea mai ponderósă activitate — activitatea pentru subsistință — apoi fiă individulŭ literatŭ fiă amploiatŭ seu lucrătorŭ de di.

Spre scopulŭ acesta a datŭ D-deu omului mânile cele mai nobile instrumente ale sale. Și iată tocmai aceste instrumente rĕmânŭ neconsiderate de instrucțiunea școlară rămânŭ necultivate cu tóte că de dibăcia lorŭ în totŭ minutulŭ au lipsă neapĕrată atâtŭ ómenii devotațĭ esclusivŭ sciinței câtŭ și cei remașĭ în servițiile muncei fisice. Elevii școlei de adĭ se cultivă esclusivŭ numai sciențifice, deși nu suntŭ chemațĭ a deveni esclusivŭ numai literațĭ, lucrătorĭ însă suntŭ chiămațĭ a fi toțĭ fără nicĭ o deosebire, pentrucă toțĭ au lipsă chiar în casurile cele mai estreme, de multe lucrărĭ, carĭ nu le póte lăsa sĕ le facă altulu ci ei însișĭ. — și tocmai în acéstă direcțiune nu ofere școla nicĭ o instrucțiune fiitorilorŭ chemațĭ lucrătorĭ.

Școla poporală are chemarea de a da poporului membri cu minte luminată, dér mai vêrtosŭ membri îndemânaticĭ la tóte lucrările trebuinciose pentru susțênerea vieții. Partea primă a acestui postulatŭ o îndeplinesce școla nóstră de adĭ, cea din urmă înse de locŭ nu. Apoi cum se póte astepta ca poporulŭ nostru sĕ înainteze pe terenulŭ economicŭ socialŭ, decă școla — singură chemată spre acestŭ scopŭ — nu-lŭ pregătesce pe acela în acéstă direcțiune? Cum se mai și sperămŭ o îmbrățișare a școlei din partna poporului, decă acesta nu vede la fii sĕi cunoscințe, carĭ sĕ-i asigure încredere pentru ușurința traiului, care e punctulŭ celŭ mai simțitorŭ alŭ așteptărilorŭ lui.

Acestea trebue sĕ le întonămŭ cu deosebire referitorŭ la împrejurările poporului nostru din Șcheiu, carele de unŭ timpŭ óre care încóce pășesce cu pașĭ giganticĭ spre miseriă. Amintirea causelorŭ acestei împrejurărĭ nu încape în cadrulŭ acestorŭ rêndurĭ.

(Va urma.)

### Ședința literară publică în Năsĕudŭ.

Societatea literară „*Virtus Romana Rediviva*“ a junimii studióse dela gimnasiulŭ superiorŭ românŭ gr.-cat. din Năsĕudŭ invită la ședința publică ce se va ține în localitatea reuniunii de lectură la 12 Maiu 1888. Se va executa următorulŭ programŭ: „Marșulŭ iubiliarŭ“, executatŭ de musica studenților. „Cuvêntŭ de deschidere“, rostitŭ de președintele societății Aureliu Olteanŭ. „Frumosŭ e omulŭ D-ne“, corŭ mixt. „Istoria si rolulŭ eventailului“, de S. Dr. Mândrescu, studentŭ de cl. VIII gim. „Fantasia“, sollo de flaută cu acompaniamentŭ. „Libertatea“, dialogu — traducere de A. Chenixer, de S. G. Vargolicĭ, predatŭ de studenții de cl. VII. Ioanŭ Melianŭ și Octavianŭ Utalea. „Obositŭ de lucrulŭ dilii“, sollo de voce, cântatŭ de Aureliu Moțocŭ, stud. în cl. VII. gim. „O pagină din istoria limbii române“, disertațiune de Aureliu Olteanu, stud. în cl. VII. gimnasială. „Suspinulŭ“, corŭ mixt. „Rolulŭ fantasiei în concepțiunea poetică“, disertațiune de Ioanŭ Pĕcuraria, stud. în cl. VII. gimnasială „Suspinulŭ“, valsŭ de Ivanovicĭ, executatŭ de musica studenților. „Cuvêntŭ de închidere“, rostitŭ de vice-președintele societății Octavianŭ Popescu.

### Reuniunea germană de cântarĭ din Sibiiu.

Programulŭ generalŭ alŭ serbării esistenții de 25 de anĭ a reuniunei germane de cântărĭ din Sibiiu, ce se va ține la 26 și 27 Maiu 1888:

1. Sâmbătă în 26 Maiu: a) după amedĭ la 4 1/2 óre, primirea și însoțirea óspețilorŭ, ce sosescŭ cu trenulŭ în orașŭ și împărțirea lorŭ prin cartiere; b) séra concertŭ datŭ de reuniune în sala dela „Gesellschaftshaus“; c) după concertŭ întêlnire socială în pavilionulŭ de sticlă alŭ grădinei Hermann.

2. Dumінecă în 27 Maiu: a) înainte de amedĭ, serbare comemorativă în onórea defunctului conducĕtorŭ alŭ corului reuniunei Hermann Bönicke în sala reuniunei musicale; b) la amedĭ ora 1. banchetŭ și actŭ festivŭ; c) séra, concertŭ festivŭ (la mese) în sala dela „Gesellschaftshaus“ cu cooperarea reuniunilorŭ locale și streine de cântărĭ, precum și a capelei musicei orășenescĭ.

## SCIRĬ TELEGRAFICE.

(Serv. part. alŭ „Gaz. Trans.“)

**Budapesta.** 15 Maiu. Regele va veni aci în 3 Iunie pentru timpŭ de 14 dile.

**Paris.** 15 Maiu. *Boulanger* a sositŭ în Fourmier. La banchetŭ a mulțămitŭ pentru primirea ce i-s'a făcutŭ și care n'a fostŭ atâta la adresa lui, câtŭ la adresa soldatului isgonitu din armată.

Generalulŭ a primitŭ la Dubavail pe președintele comitetului napoleonistŭ; elŭ cere sĕ se facă *apelŭ la poporu*, spre a scăpa țéra de aventurierĭ; *proclamă necesitatea cesarismului.*

**Londra.** 15 Maiu. Se vorbesce că *Wolseley* a demisiunatŭ din postulŭ de adjutantŭ generalŭ alŭ armatei, pentru că *Salisbury* l'a înfruntatŭ și dojenitŭ în camera lordilorŭ.

**Bucurescĭ.** 15 Maiu. Guvernulŭ a ordonatŭ disolvarea consilielorŭ comunale din Călărașĭ, Buzĕu, Piteștĭ, Piatra, Botoșanĭ. Parlamentulŭ va fi disolvatŭ pe la începutulŭ lui Iulie. Nouĕle alegerĭ se vorŭ face la începutulŭ lui Septemvre.

### CUNUNIĂ.

In 14 Maiu a. c. s'a cununatŭ în biserica gr. orient. din Budapesta advocatulŭ *Dr. Pompiliu de Lemeny* cu vĕduva *Eufemia de Spirta* mare-proprietárésă în Panciova. Ca nașĭ au asistatŭ din partea mirelui unchiu-seu jude curialŭ *Ioanŭ cavalerŭ de Pușcariu*, éră din partea miresei vĕrulŭ ei *Petrea Steicĭ* consulŭ generalŭ alŭ Serbiei în Budapesta.

### Listă de subscripțiune.

Pentru ajutorulŭ ce se va da unui preotŭ românŭ gr. or. din Transilvania (Distr. Brașovŭ, Săcele-Turcheșĭ) fiindŭ apĕsatŭ de bĕtrânețe fórte înaintate, așa că fiindu-i imposibilŭ de a mai face servițiulŭ religiosŭ, care-i era singura lui existență, astădĭ se află într'o posițiune fórte critică (miseriă complectă). Suntŭ rugațĭ prin acésta toțĭ b u n i i R o m â n ĭ de a-lŭ ajuta cu câtŭ vorŭ voi.

p. comitetulŭ de inițiativă *C. C. Pantu.*

Numele personelorŭ contribuente: C. C. Panțu 2 lei; Alexe Căciulă 5 lei; I. Barbu 1 leu; Radu R. Goga 2 lei; A. S. Vasilescu 1 leu; N. G. Țiței 2 lei; Ionŭ Stănescu 2 lei; Ionŭ I. Panțu 1 leu; Costache Albulețu 1 leu; I. Bujoianu 2 lei; G. I. Gămulea 2 lei; I. D. Rociulescu 2 lei; George V. Perșoiu 2 lei; Ionŭ C. Bobeșŭ 1 leu; Vasile V. Perșoiu 1 leu; N. I. Căciulă 5 lei; Anonimŭ 1 leu; I. G. Nistorŭ 1 leu; Anonimŭ 1 leu; Burduloiu 2 lei; N. Ionescu 2 lei; Nae I. Chivulescu 2 lei. Totalŭ 41 lei n.

## NECROLOGU.

Ioanŭ *Comșia* ca părinte, Valeriu *Comșia* ca frate, *Eugeniu*, *Maria* și *Aurelia* ca fii, Paulŭ *Bănuțiu* ca socru, Nicolau *Bănuțiu* ca cumnatŭ și toțĭ ceilalțĭ consângenĭ și afinĭ de aprópe și de departe, aducŭ la trista cunoscință încetarea din viéță a multŭ iubitei și regretatei lorŭ fice, respective surorĭ, mame, nurorĭ, cumnate, consângene și afine **Maria Bănuțiu** născ. **Comșia** subjudésă vĕduvă în pensiune, care după suferințe îndelungate, împărtășită cu sântele taine ale moribundilorŭ, astădĭ dimineța la 4 și jum. óre în anulŭ 33 alŭ etății și în alŭ 5-lea alŭ vĕduviei 'șĭ dete nobilulŭ ei sufletŭ în mânile Creatorului eternŭ.

Rĕmășițele pămĕntescĭ i se vorŭ aședa Dumінecă în 1 (13) Maiu la 3 óre p. m. în curtea bisericei gr. cat. din locŭ spre odichna vecĭnică.

C o h a l m ŭ, 30 Aprilie (12 Maiu) 1888.

Fiă-i țĕrina ușóră și memoria neuitată.

### Cursulŭ pieței Brașovŭ

din 3 Maiu st. v. 1888

| | | | | |
|---|---|---|---|---|
| Bancnote românescĭ | Cump. | 8.56 | Vend. | 8.58 |
| Argintu românescu | „ | 8.50 | „ | 8.54 |
| Napoleon-d'orĭ | „ | 10.03 | „ | 10.06 |
| Lire turcescĭ | „ | 11.32 | „ | 11.37 |
| Imperialĭ | „ | 10.32 | „ | 10.37 |
| Galbinĭ | „ | 5.88 | „ | 5.90 |
| Scris. fonc. „Albina“ 6% | „ | 101.— | „ | —.— |
| „ „ „ 5% | „ | 98.— | „ | 98.50 |
| Ruble rusescĭ | „ | 103.— | „ | 104.— |
| Discontulŭ | 6 1/2—8% pe anŭ. | | | |

### Cursulŭ la bursa de Viena

din 14 Maiu st. n. 1888.

| | |
|---|---|
| Renta de aurŭ 4% | 96.70 |
| Renta de hârtiă 5% | 85.40 |
| Imprumutulŭ căiloru ferate ungare | 150.50 |
| Amortisarea datoriei căiloru ferate de ostŭ ungare (1-ma emisiune) | 95.20 |
| Amortisarea datoriei căiloru ferate de ostŭ ungare (2-a emisiune) | 126.— |
| Amortisarea datoriei căiloru ferate de ostu ungare (3-a emisiune) | 114.50 |
| Galbenĭ împĕrătescĭ | 5.95 |
| Napoleon-d'orĭ | 10.06 |
| Bonurĭ rurale ungare | 105.— |
| Bonurĭ cu clasa de sortare | 104.80 |
| Bonurĭ rurale Banatu-Timișŭ | 104.50 |
| Bonurĭ cu cl. de sortare | 104.70 |
| Bonurĭ rurale Transilvane | 104.— |
| Bonurĭ croato-slavone | 105.— |
| Despăgubirea pentru dijma de vinŭ ungurescu | 99.50 |
| Imprumutulu cu premiulu ungurescŭ | 121.75 |
| Acțiunile băncei de creditŭ ungur. | 279.25 |
| Acțiunile băncei de creditŭ austr. | 278.60 |
| Renta de hârtiă austriacă | 78.45 |
| Renta de argintu austriacŭ | 80.30 |
| Renta de aurŭ austriacă | 109.70 |
| Losurĭ din 1860 | 133.50 |
| Acțiunile băncei austro-ungare | 873.— |
| Mărcĭ 100 imp. germane | 62.19 |
| Londra 10 Livres sterlinge | 126.95 |
| Losurile pentru regularea Tisei și Seghedinului | |

### Bursa de Bucurescĭ.

Cotă oficială dela 28 Aprile st. v. 1888.

| | Cump. | vend. |
|---|---|---|
| Renta română 5% | 91— | 92.1/4 |
| Renta rom. amort. 5% | 89.— | 90.3/4 |
| Renta convert. 6% | 90.— | 90.3/4 |
| Impr. oraș. Buc. 20 fr. | 35.— | 38.— |
| Credit fonc. rural 7% | 105.— | 104.— |
| „ „ „ 5% | 89.[illegible] | 70.1/4 |
| „ „ urban 7% | 103.— | 103.[illegible] |
| „ „ „ 6% | 96.— | 97.— |

Editorŭ și Redactorŭ responsabilŭ:
**Dr. Aurel Mureșianu.**

mulŭ spre Viena, dér a ajunsŭ numai până la Gmunden de unde érăși se întorse în Ischl, unde apariținnea lui provoca mirarea tuturora. In starea lui agitată de pe atuncĭ scrise în 24 Septemvre o epistolă către Emilia Reinbeck: „Nicĭ eu, nicĭ sufletulŭ și disposiția mea nu s'a îmbunĕtățitŭ de locŭ. Acum întêmpinŭ cu multŭ mai multe piedecĭ; reaflândŭ în vieța mea atâtea erorĭ și neajunsurĭ, din ce în ce mĕ cufundŭ totŭ mai tare în tristeța născută deodată cu mine. Așa se vede că bóla mea a lăsatŭ *urme adêncĭ* în mine“. Cu finea lunei Septemvre se reîntórse în Viena remânêndu peste ernă aicĭ. Urmele neliniștii sale interne le putemŭ vede numai chiar și'n desele schimbărĭ de locuințe. Inainte de-a sosi érna îșĭ închiria unŭ cuartierŭ frumosŭ în fața bisericei Capuținilorŭ; mai târdiu îșĭ lua unŭ cuartirŭ fórte ordinarŭ în fața bisericei Franciscaniloru și totŭ astfelŭ în intervale fórte scurte și le schimba. In Viena trăi o adevĕrată viéță de nomadŭ; elŭ însușĭ ne spune, că după ce lucra ceva nu mai putea rĕmânea în odaia, sa într'atâta i se urîse. Până la mijloculŭ lunei Noemvre, timpŭ câtŭ ținură frumosele dile de tómna, făcea escursiunĭ cu unii dintre prietenii sĕi, uneorĭ deadreptulŭ din biblioteca curții, escursiunĭ la câte-unŭ satŭ din apropierea Vienei și nu veneau până séra târdiu. Poetulŭ avea adeseorĭ mare lipsă de societate și distracțiune. Amorulŭ însĕ vecĭnicŭ îlŭ stăpânea.

VIII.

Până la aparițiunea operei „Albigensii“ Lenau fŭ silitŭ sĕ rĕmână în Stuttgart. Aicĭ făcu cunoscință cu renumitulŭ teologŭ Dr. Frideric Strauss care anume rĕmasă la Kerner numai ca se vorbéscă cu Lenau fiindcă audise că elŭ precând scria la „Savanarola“ ocolea câtŭ se pute de multŭ sĕ nu se întâlnéscă cu elŭ. Lenau însĕ părăsi casa lui Kerner, în stare nu pré bună impresionatŭ fiindŭ de unele vorbe ce 'i le aruncă în fața prietinulŭ sĕu, că adecă în noua sa operă ar fi atacatŭ religiunea.

In Aug. 1843 scrie într'o epistolă către Emilia Reinbeck: „In tainele pĕdurii petrecerea de câteva óre pentru o inimă zdrobită este o binefacere nespusă, fiindcă în sîngurătatea ei mânĭ nevĕdute picură balsamŭ și pe ranele cele mai adêncĭ, acolo unde nicĭ o medicină nu pĕtrunde. In ținuturile ulteriore nu odată am gustatŭ și eu atarĭ óre. Durere, că de nou vine tómna. Când în dilele trecute ascultamŭ zuzurulŭ frundelorŭ mi s'a părutŭ ca și cum frĕmetulŭ de tómna alŭ pĕdurei e cu totulŭ deosebitŭ de celŭ alŭ primăverei elŭ cu multŭ este mai sĕlbaticŭ și mai tare. Frundele nu mai suntŭ așa moi și tremurătóre ca primăvera, crengile-sŭ mai triste, aerulŭ mai greu.“ Din timpulŭ acesta datéză și minunatele poesii numite „Waldlieder,“ carĭ constituescŭ bucățile cele mai frumóse din colecțiunea sa. In decursulŭ iernii veniau fórte mulțĭ tinerĭ la elŭ și-'i spuneau că rarĭ ómenĭ suntŭ carĭ se facă asupra lorŭ o astfelŭ de impresiune ca Lenau.

Când amiculŭ sĕu Beck îlŭ asigură, că ideea libertății din ce în ce se lățesce, și că poporulŭ e pregătitŭ s'o priméscă sciindŭ sigurŭ că va isbândi, Lenau c'unŭ oftatŭ greu rĕspunse: „Baremĭ de-așĭ pute-o crede acésta, ș'atuncĭ aș simți-o.“ După aceea îșĭ esprimă dorința câtŭ doresce elŭ vieța din deșertŭ: „Intru adevĕrŭ numai în pustietate m'am aflatŭ bine. Singurătatea uriașă, vraja fetei morgane au esercitatŭ asupra mea o putere multŭ atrăgĕtóre. In pustietate natura jelesce adêncă și neconturbată. Ddeu când a făcutŭ lumea într'unŭ momentŭ de părere de rĕu a aruncatŭ deșertulŭ pe pămĕntŭ. In decursŭ de anĭ lungĭ eu așĭ fi în stare sĕ trăescŭ acolo, durmindŭ, visândŭ, cântândŭ. Sĕ póte că tu mĭ-o iai acésta dreptŭ urmarea unorŭ simțirĭ bolnave, dér totŭ una-'mĭ este. Ia-'mĭ acéstă bólă și vei lua și poesia mea.“

In altă di prândiră împreună la „Stadt-Frankfurt“ vorbindŭ multŭ despre poesia germană mai nouă și despre viersurile lui Beck. Inainte de despărțire se primblară împreună disputândŭ despre lucrurĭ filosofice, cu care ocasiune Lenau dise, că elŭ la începutŭ credea că sufletulŭ omului móre deodată cu corpulŭ, acum însĕ crede, că sufletulŭ după mórtea corpului devine cu multŭ mai perfectŭ (deórece scapă de sub robia corpului).

(Va urma).

## Avisŭ d-lorŭ abonați!

Rugăm pe d-nii abonați ca la reînoirea prenumerațiunei sĕ binevoiască a scrie pe cuponulŭ mandatului postalŭ și numerii de pe fâșia sub care au primitŭ diarulŭ nostru până acuma.

Domnii, ce se aboneză din nou, sĕ binevoiască a scrie adresa lămuritŭ și sĕ arate și posta ultimă.

Totodată facemŭ cunoscutŭ tuturorŭ D-lorŭ abonați, că mai avemŭ din anii trecuți numerĭ pentru complectarea colecțiunilorŭ „Gazetei.“ precum și câteva întregĭ colecțiunĭ, pentru carĭ se potŭ adresa la subsemnata Administrațiune în casŭ de trebuință.

*Administrațiunea „Gaz. Trans.“*

## Sosirea și plecarea trenurilorŭ și postelorŭ în Brașovŭ.

### I. Plecarea trenurilorŭ:

**1. Dela Brașovu la Pesta:**

Trenulŭ de persone Nr. 307: 7 ore 20 de minute sera.
Trenulŭ mixtŭ Nr. 315: 4 ore 01 minută dimineța.

**2. Dela Brașovu la Bucuresci:**

Trenulŭ mixtŭ Nr. 318: 1 oră 55 minute după amedĭ.

### II. Sosirea trenurilorŭ:

**1. Dela Pesta la Brașovu:**

Trenulu de persone Nr. 308: 9 ore 46 minute înainte de amedĭ.
Trenulu mixtŭ Nr. 316: 9 ore 52 minute sera.

**2. Dela Bucuresci la Brașovu:**

Trenulu mixtŭ Nr. 317: 2 ore 32 minute după amedĭ.

### A. Plecarea postelorŭ:

a) Dela Brașovŭ la *Reșnovŭ-Zernesci-Branŭ:* 12 ore 30 m. după amedĭ.
b) „ „ „ *Zizinŭ:* 4 ore după amedĭ.
c) „ „ în *Sĕcuime* [S. Georgĭ]: 1 oră 30 minute noptea.
d) „ „ la *Făgărașŭ:* 4 ore dimineța.
e) „ „ la *Săcele:* 4 ore dimineța.

### B. Sosirea postelorŭ:

a) Dela *Reșnovŭ-Zernesci-Branŭ* la Brașovŭ: 10 ore înainte de amedĭ.
b) „ *Zizinŭ* la Brașovu: 9 ore a. m.
c) Din *Sĕcuime* la Brașovu: 6 ore sera.
d) „ *Făgărașŭ* la Brașovŭ: 2 ore dimineța.
e) „ *Săcele* la Brașovu: 6 ore 30 minute sera.



Tipografia A. MUREȘIANU Brașovŭ.